

Vas és gyémánt

Pedagógusokat is ünnepeltünk augusztus 20-án

Vasdiplomát azok kapnak, akik 65 évvel ezelőtt szerezték meg felsőfokú tanulmányaik lezárásaként oklevelüket. A gyémánt – a legjelentősebb drágakő – a legalább hatvan esztendővel ezelőtt diplomázottak oklevelét ékesíti. Három zirci pedagógus is megkapta az elismerést az Alma Matertől, Zirc Városi Önkormányzat pedig méltatta és gratuláló oklevelet nyújtott át a nemzeti ünnepen *Takács István, dr. Szántó Józsefné és Takács Istvánné* részére.

Vassal fémjelzett pályafutás

Takács István Tárnokrétin született.

A soproni Tanítóképző Intézetben szerezte első diplomáját 1948-ban, majd 1954-ben elvégezte a Pedagógiai Főiskolát az ELTE Bölcsészettudományi Karán. Pályáját 1951. január 2-án kezdte Dudaron. 1974. július 1-je óta dolgozott Zircen matematika és fizika szakos tanárként. 1985-től igazgató-helyettesi feladatokat látott el, 1987-ben megbízott igazgatója is volt az iskolának.

Zirci pályafutása előtt több helyen és területen dolgozott a megyében, tanított Pénzesgyőrben, volt a Járási Tanács Művelődési Osztályának tanulmányi felelőse és a Megyei

Továbbképzési Központ pályaválasztási felelőse. Pedagógusi munkája mellett szívesen vállalt társadalmi és tömegszervezeti megbízásokat is. Már pályafutásának kezdetén tagja lett a Pedagógusok Szakszervezetének, ahol többek között a Munkaügyi Döntőbizottság elnökhelyettese volt.

Szakmailag tovább képezte magát, a tanítói diploma mellé az általános iskolai és a középiskolai tanári oklevelet is megszerezte.

Hivatását mélyen áthatotta a tantárgy szeretete, magatartásával, szakmai alaposságával eredményesen végezte tanulói oktatását és nevelését. Osztályfőnöki, ifjúságvédelmi munkáját a gyermekekért érzett nagyfokú felelősség jellemezte. Szervezte a tanulók szabadidős tevékenységét és a fizika szakkört, vezette a matematikai és fizikai munkaközösséget. Elsődleges pedagógiai feladatának a felzárkóztatást és a tehetséggondozást tekintette.

Miniszteri Dicsérlete és Kiváló Társadalmi Munkás elismerése is származik pályafutásának időszakából.

Új matematikaoktatást vezetett be

Dr. Szántó Józsefné Zircen született.

Az 1951–52-es tanévben gyakorlóéves tanítójelöltként kezdte pedagógiai munkáját általános iskolánkban. 1952-ben kitűnő eredménnyel vizsgázott a veszprémi Állami Tanítóképzőben.

Három évet leszámítva – 1954-től 1957-ig a veszprémi gyógypedagógiai iskolában tanított – végig Zircen dolgozott, 1989. augusztus 31-én vonult nyugdíjba. A közel negyven év pedagógiai szolgálat alatt kétszer is volt igazgató-helyettes, hosszú évtizedeken keresztül munkaközösség-vezetőként képviselte a tantestületet és segítette az iskolavezetés munkáját.

Megyei szintű továbbképzéseken többször volt előadó, két írásos publikációja is megjelent a Veszprém megyei Pedagógiai Híradóban. A „Csöpi néniként” ismert tanítónak köszönhető, hogy a megyében Zircen került először bevezetésre az új típusú matematikaoktatás. Mindezt úgy sikerült elérnie, hogy a kísérletezőkkel rendszeresen tartotta a kapcsolatot és hospitálni járt az ország több tanítóképző főiskolájára. Továbbképzéseken vett részt, figyelemmel kísérte a szakmai folyóiratokat.

Kiváló szakmai felkészültsége és magasfokú elméleti képzettségéből adódó igényessége hivatástudattal, gyermekszeretettel párosult. Megalapozta a kisdíjak iskolához való kötődését, a szülők pedig általa a legjobb segítők lettek az iskolának.

1987-ben Kiváló Pedagógus díjjal tüntették ki, Miniszteri Dicséretet és Kiváló Munkáért elismerést is kapott a korábbi évekből.

Éltre keltette az irodalmi műveket

Takács Istvánné Csetényben született.

Pedagógiai tevékenységét kisiskolásoknál kezdte az ötvenes évek elején Dudaron. Alig néhány évvel pályakezdését követően már a legjobb pedagógusok között tartották számon.

Első diplomáját 1953-ban szerezte a pápai Állami Tanítóképzőben, majd 1962-ben Egerben magyar-történelem szakos általános iskolai diplomát vehetett át. 1963-tól nyugdíjba vonulásáig általános iskolánk tanáraként és igazgatóhelyetteseként dolgozott.

Azt mondják róla, gyermek- és hivatásszeretete szinte sugárzott oktató-nevelő munkáján. Csendes volt, ugyanakkor szigorú. Fáradhatatlan és kritikus hangvételű. Tisztességre, munkára nevelte a fiatalságot, véleménye közösségformáló erőként hatott.

Annyira élményszerűen adta át az irodalmi műveket az óráin, hogy azok szinte életre keltek a diákok előtt. Ténylegesen is életre keltett műveket, irodalmi színpadának népes kis csapatával számtalan versenyen vett részt és szerzett hírnevet iskolájának.

Évekig elismert munkaközösség-vezető volt. Igazgatóhelyettesként sokat tett nevelőtársai szakmai fejlődése érdekében. Szuggesztív egyénisége, magasfokú szakmai felkészültsége alkalmassá tette arra, hogy kollégái felnézzenek rá és elfogadják javaslatait, tanácsait. Igazságos, megfontolt döntései miatt tanítványai, a szülők és a kollégák is tisztelték, szerették.

Kitüntetések hosszú sorával rendelkezik, Kiváló Munkáért, Érdemes Társadalmi Munkás és Kiváló Pedagógus címmel is elismerték tevékenységét.

Több mint hatvan évvel ezelőtt vették át pedagógusi diplomájukat. Középen a vasdiplomás Takács István, balról felesége, Takács Istvánné, jobbról dr. Szántó Józsefné gyémántdiplomások

Kelemen Gábor